

LONDRES L'abolició de la pena de mort és una tendència que va augmentar durant l'any 2010, segons l'informe anual sobre l'aplicació de la pena capital al món, difós a Londres per Amnistia Internacional (AI).

"En finalitzar el 2010, no podia ser més evident la tendència mundial cap a l'abolició", indica AI, que recorda que a mitjan de la dècada dels 90 un total de 40 països practicaven execucions, davant els 23 que van executar reus el 2010.

Malgrat tot, la xifra de l'any passat és un petit increment respecte de les de 2009, quan es va aplicar la pena capital a 19 països -la xifra més baixa registrada fins la data per AI-, però la tendència també es reflecteix en el fet que ha augmentat el nombre de països abolicionistes.

Els estats que han deixat d'aplicar la pena de mort per llei o per establir una moratòria "ha augmentat considerablement en l'últim decenni i ha passat dels 108 de 2001 als 139 d'aquests últims anys", d'acord amb les xifres d'aquesta organització.

Durant l'any passat, no es va rebre informació sobre execucions a l'Afganistan, Emirats Àrabs Units, Indonèsia, Mongòlia, el Pakistan i Saint Kitts i Nevis, encara que se sabia que aquests països les havien dut a terme fins a 2008 o 2009.

Tanmateix, després d'un parèntesi, en l'Autoritat Nacional Palestina, Bahrain, Bielorússia, Guinea Equatorial, Somàlia i Taiwan es va registrar almenys una execució per país el 2010.

La Xina

En total, l'any passat es va executar al món unes 525 persones, una xifra que no inclou "els milers d'execucions que es creu que hi va haver a la Xina en aquest mateix període", segons s'explica a l'informe.

Amnistia Internacional va decidir el 2010 no publicar xifres mínimes de l'aplicació de la pena de mort en aquest país, on aquestes estadístiques es consideren secret d'estat.

En canvi, Amnistia ha citat les autoritats xineses perquè publi-

Cap a l'abolició de la pena de mort?

L'informe anual d'Amnistia Internacional constata una tendència descendent en l'aplicació de la pena capital

Solidaris

quin les xifres anuals del nombre de persones condemnades a mort i executades i perquè confirmi, així, la seva afirmació que l'aplicació de la pena de mort ha disminuït al país.

Després de la Xina, el major nombre d'execucions es va dur a terme a l'Iran (almenys 252), Corea del Nord (almenys 60), Iemen (almenys 53), els Estats Units (almenys 46) i l'Aràbia Saudita (almenys 27).

La llista la completen Líbia (almenys 18), Síria (almenys 17), Bangla Desh (almenys 9), Somàlia (almenys 8), Sudan (almenys 6), l'Autoritat Nacional Palestina (5), Taiwan (4), Egipte (4), Guinea Equatorial (4), Bielorússia (2), el Japó (2), Singapur (almenys 2), el Vietnam (almenys 2), l'Iraq (almenys 1), Malàisia (almenys 1), Bahrain (1) i Botswana (1).

Condemnes i mètodes

Quant a la imposició de penes de mort, el 2010 es va tenir constància d'almenys 2.024 noves condemnes a 67 països -és una estimació mínima-. Això vol dir que, a final d'any, hi havia al món al-

menys 17.833 persones condemnades a mort.

El 2010 es van utilitzar els següents mètodes d'execució: decapitació (l'Aràbia Saudita), electrocució (els Estats Units), penjaent (Bangla Desh, Botswana, Corea del Nord, Egipte, l'Iraq, l'Iran, el Japó, Malàisia, Singapur, Síria i el Sudan), injecció letal (la Xina i els Estats Units) i arma de foc (l'Autoritat Nacional Palestina, Bahrain, Bielorússia, la Xina, Corea del Nord, els Estats Units, Guinea Equatorial, Somàlia, Taiwan, Vietnam i Iemen).

Amnistia no tingué constància d'execucions per lapidació, encara que sí que es van imposar condemnes a mort mitjançant aquest mètode a l'Iran, l'estat nigerià de Bauchi i el Pakistan.

A l'Iran hi havia almenys 10 dones i 4 homes condemnats a mort per lapidació. Així, aquest país, al costat de l'Aràbia Saudita i Corea del Nord, és l'únic on es van realitzar execucions públiques. Un dels problemes per tenir informació més precisa és que un número reduït de països facilita dades oficials. • Efe

MIQUEL ÀNGEL MARIA
www.miquelmaria.cat

Optimisme prudent

El consens al voltant de la consideració de la pena de mort com a violació greu dels Drets Humans -la més greu, diu Amnistia- és creixent arreu del món. S'ha de saludar amb prudent optimisme que la tendència marqui una clara evolució a la baixa: cada vegada hi ha menys estats que la mantenen vigent, i el nombre anual d'execu-

cions va baixant. Però no siguem ingenus.

Per una banda, la pena de mort és l'única violació dels Drets Humans que es realitza amb una certa claredat: no s'amaga, no es nega, forma part del sistema judicial dels països que la mantenen vigent. En alguns estats on no es practica la pena de mort, sí que es

detecten tortures, execucions extrajudicials i desaparicions... que no computen en la llista oficial d'executats. D'altra banda, si guem honests: per un compatriota condemnat a mort als EUA, les nostres televisions s'inunden de programes de suport, ens esquinçam els vestits i recollim signatures. En canvi, els milers d'execu-

tats -legals- que moren cada any a la Xina, no ens mereixen ni un recordatori.

Saludem amb esperança, doncs, les xifres que ens brinda Amnistia Internacional, però pensem que, en aquest cas, veure la botella mig buida no és pessimisme, sinó reivindicació de coherència i compromís. •